

Ilgaz Gümüřtař

Zugzwang

Gens Una Sumus (Biz Bir Aileyiz)

Aslında bu ay çok farklı bir konudan söz edecektik ama öyle olmadı. Türkiye Satranç Federasyonu'nun sitesinde görünen resim olanı kısaca özetliyordu. Evet satrançseverler, dostumuzu, bir satranç tutkununu, arkadaşımızı, abimizi, ailemizin bir üyesini kaybetmiş olmanın üzüntüsü içindeyim. Hepimizin başı sagolsun. Yusuf Burak Pekin'i kaybettik.

O yalnızca turnuvada yan masamızda kendi mücadelesini veren bir oyuncu değildi. Konuşmalarıyla, tavırlarıyla biz kardeşlerine abimiz olduğunu hatırlatan bir insandı. O'nu kaybetmeden on gün önce Karşıyaka'da görmüştüm ve maç yapmıştık. Zaten bir öncesinde Kuşadası'nda Türkiye Şampiyonası'nda birlikteydik. Son görüşmemizde Üniversiteler Arası Türkiye Şampiyonası'nda altı beraberlik aldığını, bunu isteyerek yapmadığını ama sonucun böyle gerçekleştiğini, bunun bence ne demek olduğunu sormuştu. Ben de tekniğinin ilerlediğini, iki taraf da hata yapmadıysa kazanmanın imkansız olduğunu söylemiştim. Bu son konuşmamız oldu...

Turnuvalarda birinci olabilirsiniz. Bir gün FM, diğeri bir gün İM, hatta GM olmayı başarabilirsiniz. Ama günün birinde yenileceksiniz ve gücünüz yerden kalkmaya yetmeyecek ve çıktığınız doruğa bir daha geri dönemeyeceksiniz. İşte yenmenin ve yenilmenin çok fazla bir anlamı olmadığını, bunların geçici sonuçlar olduğunu o zaman anlaması gerekmiyor insanın. Satrançta çok büyük başarılar kazanmış insanların yerine yenileri gelicek ve bir öncekileri geçecekler. Bu savaşta hepimiz aynı değerdeyiz. Turnuvada birinci masayla, son masa aynı mücadeleyi verir: Fikirleri yaratabilmek ve uygulayabilmek.

Satranç karşımıza çıkan problemleri çözmemizi, sabırlı olmamızı, neden-sonuç ilişkilerini sorgulamayı, soğukkanlı olmayı sağlamanın dışında sosyalleşmemizi de sağlar. Biz her maça rakibimizin elini sıkarak çıkarız dostça. İşte Burak Abi de bu dostlardan biriydi. Ben Burak Abi'ye hoşçakal demiyorum; aksine her birimizin gönlüne, kalbimizin bir köşesine hoşgeldin, safa geldin Burak Abi...

Bu köşeden bir ricam var. En başta Türkiye Satranç Federasyonuna başkanımıza, organizatörlere, büyüklerimize. Lütfen bütün hayatını satranca vermiş bu insanı unutmayalım ve adına düzenli olarak bir turnuva düzenliyelim. Bu konuyla ilgili güzel haberler alırsam burdan tüm satranç camiasına duyurmayı bir borç bilirim. Bir aile olduğumuzu yeniden gösterme imkanı bulalım ve bu sözü bir an aklımızdan çıkarmayalım.

GENS UNA SUMUS (BİZ BİR AİLEYİZ)

Mayıs 2004 Manisa ve Satranç Gazetesi